

[Henry Christensen.]

betænkningen. Den højtærede finansminister sagde ved den pågældende lejlighed yderligere:

„Blev der skabt grundlag for at holde skatter uden for pristalsberegningen, ville megen diskussion omkring den automatiske pristalsregulering kunne undgås.“

Det er mit håb, at forhandlingerne i folketinget kan føre til et resultat, at jerntæppet kan blive løftet op igen. Venstres standpunkt er i hvert fald ikke nyt. Jeg tror, jeg kan sige, at vi loyalt fra første færd har ført det frem i forhandlingerne og har understreget, hvilken vægt vi måtte lægge herpå.

Det andet store område i tjenestemandsløven, der trængte til sanering, og som har været genstand for store overvejelser og undersøgelser, er hele pensionsområdet. Tjenestemandspensioneringen blev i særlig grad aktuel i forbindelse med gennemførelsen af den alle andre omfattende folkepensionering, og der rejste sig problemer med hensyn til, under hvilke betingelser der for fremtiden skal antages tjenestemænd. Der har imidlertid fra alle sider været fuldstændig enighed om, at for alle tjenestemænd, der er blevet ansat under de hidtil gældende vilkår med en særlig efterlønsordning, skal det særlige pensionsgode bevares. Derfor har alle også arbejdet fuldt ud med på den sanering af de hidtidige pensionsregler, som udviklingen havde gjort påkrævet, og derfor forstår jeg ikke helt berettigelsen af den bemærkning, det ærede medlem hr. Holger Eriksen for lidt siden gjorde om, at en lønningslov stort set ville være overflødig, hvis man ikke også for fremtiden skulle bevare tjenestemandsgodet på dette område. Lønningsloven vil dog under alle omstændigheder have meget stor betydning for alle de nu ansatte tjenestemænd, og det vil sige, at i mange, mange år fremover er det dem, hvis forhold den først og fremmest kommer til at regulere.

Der har imidlertid været enighed om sanering på disse områder. For det første er pensionsbidraget blevet ført à jour derved, at for fremtiden skal der betales 4 pct. af den til enhver tid gældende bruttoløn til afløsning af den bestående ordning, hvorefter der nok betales 5 pct., men efter-

hånden kun af den mindste del af lønnen, således at der i visse tilfælde rent faktisk kun betales 1,6 pct. af den samlede løn som pensionsbidrag. Fremover vil bidraget automatisk blive reguleret med lønnen. Selv om der ved fastsættelse af de nye lønrammer er taget hensyn til det forhøjede bidrag, der sammenlagt udgør 25 mill. kr., vil den foreslåede ændring, hvis vi fortsat har inflation, kunne få stor betydning. Det nuværende misforhold vil ikke kunne gentage sig.

Med denne sanering vil man nu også kunne sige, at hvis man regner med tjenestemandens pensionsbidrag og et tilsvarende dobbelt op fra arbejdsgiveren, staten, vil den mærpension ud over folkepensionen, som tjenestemanden opnår, under forudsætning af en ikke alt for stærk inflation fremover komme til helt anderledes end nu at hvile i sig selv. Det må dernæst erindres, at til folkepensionen betaler tjenestemanden på lige fod med alle andre skatteborgere. Det, der nu sker, er, at han foruden som hidtil at have adgang til den indtægtsbestemte folkepension nu også får adgang til folkepensionens mindstebeløb.

En anden virkning af folkepensionens gennemførelse er de ændrede aldersbetingelser for opnåelse af pensionerne. Medens en tjenestemand nu som hovedregel opnår maksimumspensionen ved det 63. år og er berettiget til at gå med pension uden lægeerklæring ved det 65. år, forhøjes begge disse aldersgrænser til det i folkepensionslovens fastsatte 67. år. Venstre er enig i den af finansministeren givne begrundelse herfor. Venstre er også enig i, at der intet berøres i reglerne om tjenestemændenes adgang til at søge afsked som følge af svagelighed forinden det 67. år, og at der her som hidtil vil kunne tages hensyn til karakteren af den pågældendes arbejde.

Den mest betydningsfulde af de ændrede aldersregler skal nok den første om forskydningen af tidspunktet for opnåelse af maksimumspensionen vise sig at være. Der ligger sikkert en stor besparelse her, hvis ordningen efterhånden vil bevirke, at mange tjenestemænd ser deres interesse i at vente med at gå med pension i 2 eller 4 år ud over, hvad der nu er tilfældet. De pensioner, der opnås inden det 67. år, bliver mindre end nu, men til gengæld vil der, når man venter med at tage afsked til det 67. år,